

Een niet alledaagse aanvraag voor een woonbeschikking

Dit verhaal kan nu geschreven worden dankzij de ondersteuning van het ombudsteam van de Partij van de Arbeid in Brummen en de inzet van Monique van Beijeren, klantmanager bij het WMO-loket van de gemeente Brummen.

Ichthyosis

Een huidziekte, ichthyosis, heeft vanaf mijn derde maand mijn huid veranderd in een kwetsbaar rood schilferend geheel en mijn handen in een vroeg stadium laten vergroeien. Het leven kan ik alleen leven door dagelijks mij tweemaal daags in te smeren met een vette zalf, anders zal ik overlijden. Elke week maak ik een bus vaseline van 1 kg leeg.

Vaseline

Zalf gaat in de kleren zitten en kleren moeten gewassen worden. Zalf mengt niet met water, maar gaat klonteren overal waar je het niet wilt hebben. In schone kleren blijft er wat achter, in de wasmachine blijft veel zitten. Afvoerbuizen en riool raken uiteindelijk vol met zalfresten, als je geen bijzondere maatregelen treft om dit te voorkomen.

Er zat dus mijn hele leven en dat is meer dan 65 jaar, niets anders op dan het vuile water met zalf na het wassen op te vangen in grote emmers. Menigmaal heb ik soms om middernacht de keuken moeten schoonmaken als de emmer overstroomde en de drab en water over de vloertegels dreef. Even niet opgelet. Na een dag staan is de zalf uit het water getrokken en drijft er boven op. Deze substantie afscheppen en verpakt in plastic in de afvalcontainer. Het water uit de emmer scheppen en in de gootsteen afvoeren. De emmers zijn te vol om op te tillen. Meestal waste ik in het weekend, want dan kwam er niemand. **En het rook ook allemaal niet zo fris.**

Vetafscheider

Tot iemand mij attendeerde op het bestaan van vetafscidders. Ze worden gebruikt om de vetigheid in het afvalwater van cafetaria's en dergelijke op te vangen en laten het water doorstromen naar het riool. Eens in de zoveel tijd worden de vetresten uit de vetafscheider door een gespecialiseerd bedrijf opgehaald.

Verzoek

Dat zou het helemaal zijn, maar een vetafscheider is duur. En mijn spaargeld is opgegaan aan allerlei cursussen om te leren hoe ik mijn leven inpas in de maatschappij van alledag.

Toen vorig jaar de discussies over de PGB's in het nieuws kwamen, viel ik van mijn stoel. Wat een bedragen gaan hierin om. Ik heb zelf nauwelijks vergoedingen gekregen voor de ongemakken waar ik mee van doen heb.

Dus een aanvraag ingediend via de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten bij het **Centrum Indicatiestelling Zorg** voor een eenmalig geldbedrag om zelf een vetafscheider te laten installeren. Verzoek werd afgewezen met de tekst: **U bent zelfredzaam in uw persoonlijke verzorging en organisatie van de dagelijkse gang van zaken.** Toch mijn veerkracht was hierdoor nog niet verslagen en het lumineuze idee kwam ik mij op; een vetafscheider als een woonvoorziening aanvragen. Nu formulieren gemaïld naar het zorgloket van de WMO in Brummen en maar weer afwachten.

Afwijzing

Mevrouw van Beijeren belde **na verloop van tijd** met de mededeling, deze aanvraag te **moeten afwijzen**. Na overleg met haar collega's waren er **onvoldoende** voorwaarden mij de aanvraag toe te kennen. Een gesprek, waarbij ik mijn teleurstelling en scherpte niet kon onderdrukken. Op haar wens van nog een prettige middag, was mijn antwoord, "ik dacht het niet". Later die middag wilde ik haar terugbellen om excuses aan te bieden. Niemand meer aanwezig. Spontaan heeft deze

ambtenaar mij **later teruggebeld** en dit gesprek was voor ons beiden goed. Daarna kreeg mijn aanvraag meer vorm voor mevrouw Van Beijeren en dit inspireerde haar om het fiat van haar superieuren te vragen om tijd te mogen steken in het behandelen van deze vreemde aanvraag.

Ombudsteam

Ik vertelde hier en daar in mijn omgeving over mijn teleurstelling en toen kwam het ombudsteam van de Partij van de Arbeid in de gemeente Brummen in beeld. Betty Smith en Cor Flore de vertegenwoordigers hiervan, kwamen bij mij om de strategie te bespreken. Foto's maken van mijn gehannes met de was. Daarnaast wilden ze op mijn verzoek ook wel aanwezig zijn bij het bezoek van mevrouw Van Beijeren om de aanvraag nog beter in beeld te brengen.

In het gesprek dat later volgde met deze drie mensen kon ik nogmaals laten zien en vertellen welke impact het **wassen van de kleding enz. voor mij heeft**. De klantmanager is daarna in volle overtuiging van de noodzaak deze bijzondere aanvraag gaan uitwerken. **Zij verwoordde het als volgt, "Tijdens dit huisbezoek was het voor mij duidelijk geworden dat dit een bijzondere situatie betrof, waarin mevrouw Materman zelf al meerdere oplossingen had uitgeprobeerd in het verleden, maar dat deze niet meer adequaat waren."**

Ze schakelde een bureau met kennis over vetafscheiders in. Nam contact op met de dermatoloog (die er ook geen inzicht en verstand van heeft) en de bal ging rollen.

Bevrijd

Dankzij de inzet van deze drie mensen is de missie geslaagd! De gemeente Brummen heeft erin toegestemd mij een vetafscheider te vergoeden.

Vorig jaar juni is de tank (een vetafscheider is een soort tank met diverse openingen) in een gat in de grond geplaatst en aangesloten op de leidingen van de wasmachine en het riool. Het water gaat naar het riool en alle zalfresten verzamelen zich bovenin.

Twee maal per jaar zie ik met groot genoegen een grote tankauto van Beneluxvet.BV aan komen rijden om alle massa vet uit de tank op te slurpen. Ik sta er meestal bij en voel me telkens weer gelukkig, ontroerd zelfs.

Ik kan wasjes draaien en hou mijn keuken schoon. Ik hoef niet meer stiekem te wassen. De keuken is fris geleverd. De schone emmers staan uit te rusten in een schone schuur.

Det Materman
Augustus 2013